

WSTĘP

Otwór wiertniczy Wyszaków IG 1 został zlokalizowany w północno-zachodniej części obniżenia podlaskiego na profilu sejsmicznym Warszawa–Wyszaków (Nr 2.XII.63, PS 440). Celem wiercenia Wyszaków IG 1 było poszerzenie oraz dostarczenie nowych danych dotyczących budowy pokrywy osadowej w południowym obrzeżeniu wyniesienia mazursko-suwańskiego. Wiercenie to miało dać odpowiedź, jaki jest zasięg permu i jak przebiega wyklinowywanie się starszego paleozoiku.

Wiercenie Wyszaków IG 1 zostało zlokalizowane we wsi Rybienko Nowe (powiat Wyszaków, aktualnie województwo mazowieckie) (fig. 1). Otwór ten został usytuowany w pobliżu takich otworów jak Tłuszcz IG 1, Łochów IG 1 i IG 2.

Otwór Wyszaków IG 1 został zaprojektowany przez Biuro Projektów Zjednoczenia Przemysłu Naftowego w 1965 r. i przyjęty do realizacji przez ówczesny Zakład Geologii Struktur Wgłębnych Niżu Instytutu Geologicznego w 1966 r. Wiercenie było kontynuacją prac badawczych prowadzonych w tym rejonie przez Instytut Geologiczny. Odwiert rozpoczęto 29 listopada 1966 r. i zakończono 27 października 1967 r., osiągając końcową głębokość 2400,0 m w utworach proterozoiku. Zleceńdawcą wiercenia był Instytut Geologiczny w Warszawie, a wykonawcą – Przedsiębiorstwo Geologiczne w Warszawie. Kierownikiem otworu był K. Skiba. Nadzór geologiczny sprawowała K. Lenzion a dozór geologiczny – T. Kowolek.

Wiercenie wykonano aparatem 2 DH-75 A. Średni pozorny postęp wiercenia (od dnia rozpoczęcia do zakończenia) wyniósł 7,2 m/d; rzeczywisty postęp wiercenia w m/dobę wyniósł 10,43. Konstrukcja otworu była następująca:

0,0–5,6	rury Ø 24''
0,0–334,3	rury Ø 13 3/8''
0,0–1280,4	rury Ø 9 5/8''

W otworze Wyszaków IG 1 przewiercono profil skał osadowych czwartorzędu, neogenu, paleogenu, kredy, jury, triasu, permu oraz kambru. Mapę strukturalną stropu kambru przedstawiono na figurze 2. Pod kambrem nawiercono jeszcze 26,2 m skał metamorficznych proterozoiku, prawdopodobnie paleoproterozoiku.

Badania geofizyki wiertniczej wykonano w czterech podstawowych odcinkach badań strefowych, w okresie od 3 grudnia 1966 r. do 30 czerwca 1967 r. Wykonawcą tych badań były grupy pomiarowe Przedsiębiorstwa Poszukiwań Geofizycznych. Ze względu na awarię wiertnicy, która miała miejsce przy głębokości 2400,0 m, badania geofizyczne wykonano do głębokości 1920,0 m.

W otworze przeprowadzono standardowe pomiary geofizyki otworowej w poszczególnych interwałach głębokościowych. Zakres badań geofizycznych obejmował: profilowanie oporności (PO), profilowanie krzywizny (PK), profilowanie średnicy (Pśr), profilowanie potencjałów samoistnych (PS), profilowanie naturalnego promieniowania gamma (PG) oraz profilowanie promieniowania gamma wzbudzonego (PNG). W wybranych interwałach głębokościowych wykonano ponadto profilowanie oporności polem sterowanym (POst), profilowanie indukcyjne (PI) oraz pomiar termometrem i pomiar stopnia geotermicznego (PTn i PTu).

W trakcie wiercenia nie wykonywano opróbowania i badań wód.

Zakres rdzeniowania przedstawiał się następująco:

0,00–380,10 m	bezdreniowo
380,10–1786,00 m	20% rdzeniowania
1786,00–1996,90 m	100% rdzeniowania
1996,90–2347,10 m	50% rdzeniowania
2347,10–2388,00 m	100% rdzeniowania
2388,10–2400,00 m	bezdreniowo

Opracowanie niniejsze jest pracą zbiorową. Badania litologiczno-stratygraficzne, sedimentologiczne, petrograficzne, paleontologiczne, badania substancji organicznej i badania

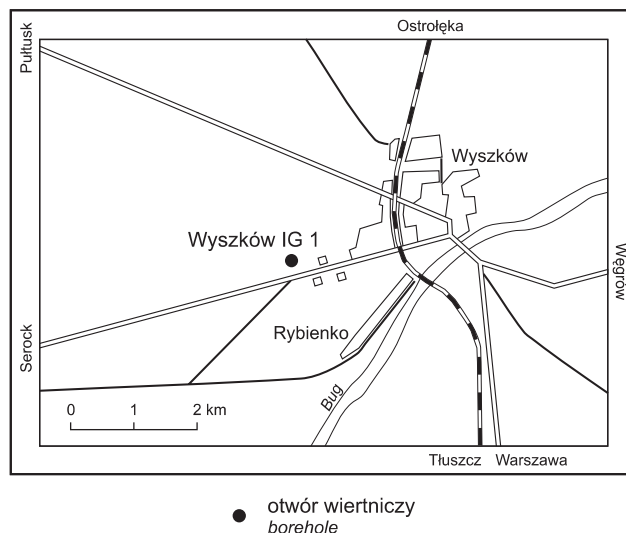

Fig. 1. Lokalizacja otworu wiertniczego Wyszaków IG 1

Location of the Wyszaków IG 1 borehole

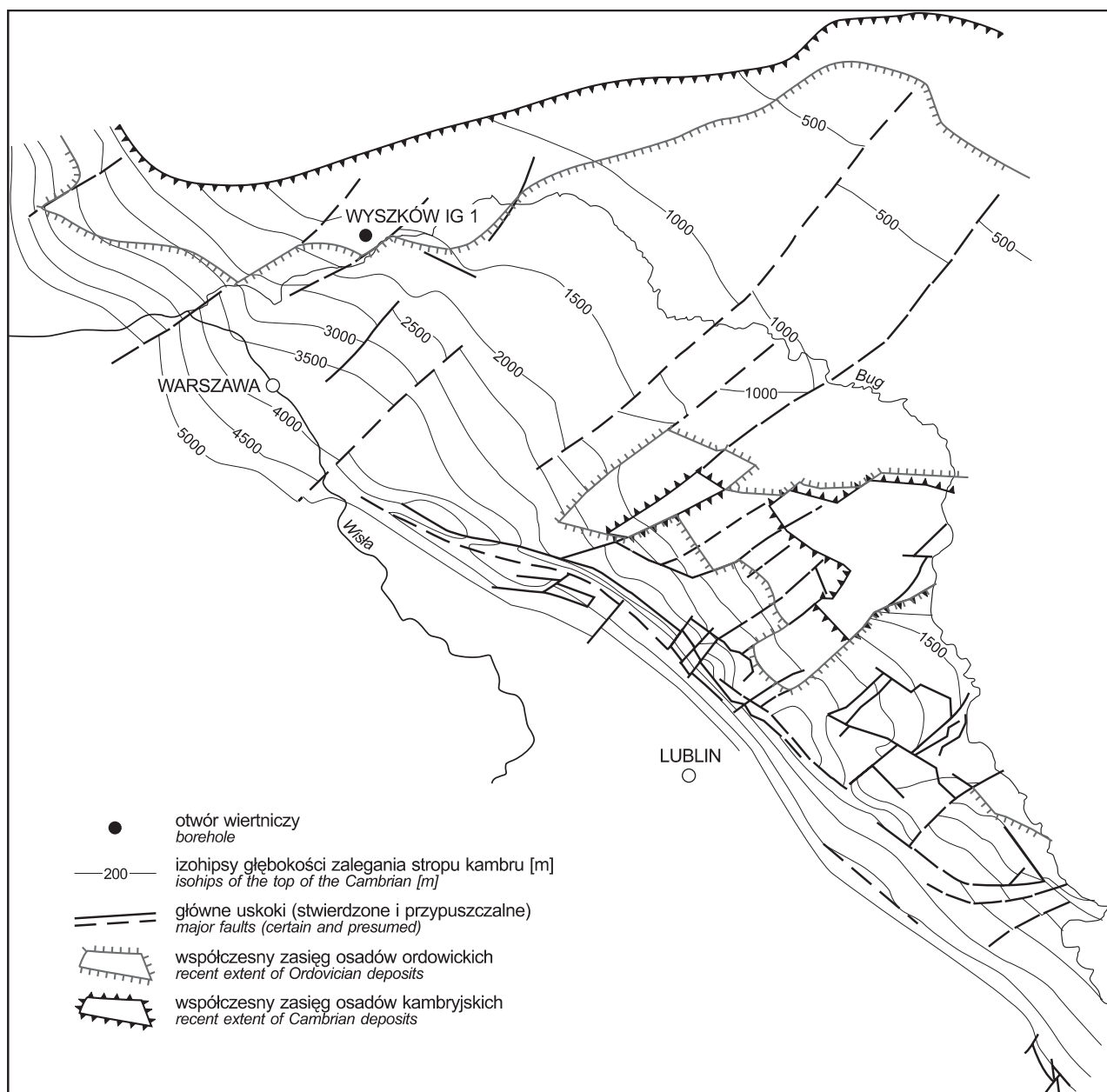

Fig. 2. Mapa strukturalna stropu kambru (według Modlińskiego, Żelichowskiego, 1990)

Structural map of the top of the Cambrian (according to Modliński, Żelichowski, 1990)

geofizyki otworowej zostały wykonane przez byłych i obecnych pracowników Państwowego Instytutu Geologicznego. Głębokości występowania osadów reprezentujących poszczególne jednostki chronostratygraficzne w profilu określono na podstawie próbek rdzeniowych okruchowych, a także korelacji litologicznych i geofizycznych z sąsiednimi otworami wiertniczymi, znajdującymi się w zachodniej części obniżenia podlaskiego.

Materiał ilustracyjny zawiera profil otworu z wybranymi krzywymi pomiarów geofizycznych (fig. 3), umieszczony pod opaską na końcu książki. Opis szczegółowego profilu litologiczno-stratygraficznego został sporządzony zgodnie z zasadami polskiej klasyfikacji, terminologii i nomenklatury stratygraficznej (Alexandrowicz i in., 1975; Racki, Narkiewicz, 2006) oraz aktualnymi ustaleniami Międzynarodowej Komisji Stratygraficznej (2007).